

VASIYETNÂME: VATAN UĞRUNA ŞEHİT OLURSAM BANA NE MUTLU!

“Aziziye [Pınarbaşı] ilçesinin Kılıç Mehmet Bey köyünden Ahmet Efendi kızı eşim Hanife Hanım’a.

1. İşte bugün seferberlik ilan edildi. Ben hem kendim, hem mesleğim itibariyle tam bir asker, hem şerefli bir askerim.

2. Asker olmam nedeniyle, sevgili vatanımı savunmaya gidiyorum. Gidip gelmemek, gelip bıraktıklarımı bulmamak da olabilir. Bu gibi durumların insanlık aleminde meydana geleceği inkâr olunamaz.

3. Böyle olmakla beraber şu vasiyetnameyi yazmak hemen ölmek demek değildir.

4. Ulu Tanrı ve İlâhi mukadderat ben seni, seni beni tanımadığımız ve bilmediğimiz halde, uzak bir memleketten bizi birbirimize nasip etti. Allah’ın emrine ve Peygamber’in kavline uygun olarak nikahımız kıyıldı. Yaşadığımız sürece geçimimizi sağlamaya çalıştım. Fakat bizi toparlayıp bir araya getiren devletimizi harp ilan eder ve ben de vatanım uğruna şehit olursam, Ulu Tanrı elbet ruhlarımızı birbirine kavuşturur.

Vatan uğruna şehit olursam bana ne mutlu. Böyle bir hâl olduğunda mevcut olan eşyam ve taşınabilir mallarımdan mihri müeccelinizi almanız için sizi vekil olarak görevlendiriyorum. Eğer bunlar yetmezse hakkınızı helal edeceğinize ve beni borçlu yatırmayacağınıza eminim.

5. Birbirimize verdiğimiz sözlerden dönmemenizi ister ve umarım. Ruhuma bir mevlit okutmak vicdanınıza kalmıştır. Kendim için başka bir şey istemiyorum. Şehitlik bana yeter.

6. Altı maddeden ibaret bu vasiyetnamemi aldığınız zaman yüksek sesle ağlamanıza razı değilim.”

Bu mektubun içinde kırmızı kurdeleye bağlı bir de altın gibi sapsarı bir demet saç bulunmuştur. Bu saçlar, aziz şehit’in biricik yavrusu Nadide’ye aitti.